

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

MIRANDA LEE

Jo geidžia visos

9,79 Lt / 2013 lapkritis–gruodis

Knygute.lt

Miranda Lee
(Miranda Ly)

JO GEIDŽIA VISOS

Romanas

Versta iš Miranda Lee, *The Man Every Woman Wants*, 2011

© Miranda Lee, 2011

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Lina Kubiliūtė, vertimas iš anglų kalbos, 2013

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2013

ISBN 978-609-406-751-8

„Svajonių romanai“ yra UAB „Svajonių knygos“ prekių ženklas.

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2014

Pirmas skyrius

Rajanas Armstrongas niekada nepainiojo verslo su malonumais.

Buvo panašu, kad vieną kartą nudegęs, šimtą kartų *kentėsi*. Žodis *kentėsi* nelabai tiko pasitikinčiam ir bendraujančiam Rajanui. Todėl *kentėsi* reikia išbraukti ir parašyti *būsi atsargesnis*.

Rajanas atsargiai žiūrėjo į vingrybes ir pasekmes, kurių sulauktų supainiojęs verslą su malonumais. *Labai* atsargiai žiūrėjo.

Kol buvo jaunesnis ir nesusijęs su verslo pasauliu, nebuvo reikalo priešintis paprasčiausio sekso pagundai. Jeigu jį sužavėdavo mergina, jis net nestabteldavo, kad pagalvotų prieš pasiduodamas vyriškiems hormonams, vedusiems prie tikslo. Pasiiekti tikslą jam paprastai pasisekdavo: motina gamta jį apdovanojo aukštu ūgiu, plačiais pečiais ir nepaprastai atletišku kūnu, kurio geidė moterys ir kuris padėjo jam pakilti ir tapti vienu iš sėkmingiausių ir brangiausių vartininkų. Nuo dvidešimt trejų iki dvidešimt aštuonerių – kai žaidė tarptautinėje futbolo lygoje keliuose Europos klubuose – turėjo daugiau merginų nei

atlaikytų įvarčių.

Kai sulaukęs trisdešimties buvo sužeistas ir anksti priverstas pasitraukti, grįžęs į Sidnėjų, įkūrė savo sporto vadybos įmonę. Tačiau Rajanas neišsiugdė gero įpročio valdyti ar ignoruoti savo seksualinių potraukių. Todėl kai viena pirmųjų jo klienčių, labai patraukli ir dar puiki sportininkė, pradėjo su Rajanu flirtuoti, pabaiga atrodė neišvengiama – jiedu atsidūrė lovoje. Atsižvelgiant į tai, kad jai buvo arti trisdešimties ir mergina buvo visiškai atsida-vusi sporto karjerai, Rajanas negalėjo įsivaiz-duoti, kad ji galėtų norėti ko nors daugiau nei atsitiktinio suartėjimo.

Tačiau besibaigiant antrajam jų pasimaty-mui, Rajanas suprato padaręs didžiulę klaidą. Mergina be paliovos siuntinėjo žinutes, kliedė-jo apie jo gebėjimus mylėtis ir kartojo, kaip jai patiktų būti jo žmona. Kai Rajanas bandė nu-traukti santykius – kaip jis manė, labai taktiš-kai – ji pagrasino sužlugdyti jo verslą. Mergina spaudai perdavė konfidencialią informaciją ir vos pasitaikius progai stengėsi apdrabstyti jį purvais.

Deja, iki to laiko jis buvo ištrynęs visas vie-šumon iškeltas žinutes, todėl teisme tai buvo jos žodis prieš jo. Galiausiai jis laimėjo, nors ir

labai sunkiai. Rajaną nukrėsdavo ŗiurpas vien prisiminus, kad vos išsaugojo tai, dėl ko tiek dirbo. Vyro veršlas nukentėjo dėl to, kad jis nesilaikė taisyklės nepainioti darbo su malonumu.

Dabar jis susitikinėjo tik su subrendusiomis, protingomis moterimis, nesusijusiomis su sporto valdymo agentūra *Pasiek pergalę*. Jis ŗalinosi moterų klienčių ir darbuotojų. Net atsargiai traukdavosi kuo toliau nuo bet kokių verslo kolegių. Dabartinė jo mergina buvo viešųjų ryšų administratorė, dirbanti įmonėje, kurios paslaugomis jis niekada nesinaudojo. Erika buvo trisdešimt penkerių metų ŗviesiaplaukė, išsiskyrusi, neturinti vaikų ir baisiai ambicinga.

Laimei, vedybos ją domino ne labiau nei ji. Meilė – taip pat. Ji buvo ŗalia ir darė tai, ką reikia. Mergina puikiai atitiko Rajano poreikius – buvo patraukli, protinga ir seksuali. Per kelis paskutinius metus Rajanas suprato, kad karjeristės lovoje yra karštos, be to, jų neištikdavo staigūs pykčio priepuoliai, kai jis panorėdavo skirtis.

O skirtis jis norėdavo kas kelis mėnesius. Retkarčiais santykiai trukdavo ilgiau, bet taip būdavo labai retai. Dažniausiai baigdavosi anksčiau, kartą ar du – po kelių savaičių. Raja-

nas visada apsisprendavo labai greitai, jeigu tik jam pasirodydavo, kad kils problemų. Jau pasiekė tokį amžių – artėjo trisdešimt aštuntasis gimtadienis – kai daugelis vyrų atsisako viengungio gyvenimo ir iškeičia jį į vedybas bei šeimą. Jis ne kartą matė, kaip viskas vyksta. Visi jo draugai dabar buvo vedę: net ir tie, kurie, kaip Rajanui atrodė, niekada nenurims ir nesusilauks vaikų.

Rajanas puikiai suprato, kodėl kitos lyties atstovės jį mato kaip tinkamą kandidatą santuokai. Nes jis niekada nekalbėjo apie savo praeitį, jos nežinojo, kad labai seniai jis nusprendė nebūti nei vyru, nei tėvu. Ir iki šiol nepakeitė savo nuomonės.

Skardus *bar bar* į kabineto duris nutraukė jo mintis ir akys sužiuro į laikrodį ant stalo. *Lygiai trečia po pietų, kaip visada laiku*, – keistai suirzęs pagalvojo Rajanas. Tikslumas jam iš tikrųjų patiko. Negalėjo pakęsti, kai reikėdavo gaišti laiką, lūkuriuoti žmogaus, ypač iš anksto susitarus dėl susitikimo. Bet kodėl jam nepatiko trečia valanda kiekvieno penktadienio popietę?

– Užeik, Laura, – šūktelėjo pro sukąstus dantis.

Ji įėjo, atrodė taip pat kaip visada: griežto

kirpimo juodas kostiumėlis, aukštai, į prancūzišką kasą surišti plaukai. Jokio makiažo. Jokių papuošalų. Nei kvepalų.

Kol ji žingsniavo per kabinetą prie fotelio, ant kurio prisėdavo per jų susitikimus, Rajanas nužvelgė ją nuo galvos iki kojų, stebėdamasis, kodėl ji taip su savimi elgiasi. Ar ji suvokia, kad taip atrodo advokatės – užsispyrusios, griežtos ir visiškai neseksualios?

Visi mato, kad ji galėtų būti labai patraukli moteris, jeigu tik pamėgintų. Jos figūra puiki, įdomus veidas, skruostikauliai aukšti, o pilkos akys – egzotiškos formos. Reikia pripažinti, kad tos akys buvo šaltos kaip Šiaurės dangus, ypač kai žvelgdavo į jį.

Todėl Rajanas apstulbo, kai jų akys susitiko ir jis pastebėjo ne šaltą abejingumą jose, bet skaudų apgailestavimą. Ji net stabtelėjo, sekundei įsmeigė į jį akis.

– Kas? – akimoju paklausė Rajanas.

– Nieko, – atsakė ir papurtė galvą. – Atleisk. Iškart imkimės verslo reikalų, gerai? – Ji atsėdo, įprastai kukliai sukryžiavo kojas, paskui palinko į priekį ir paėmė pirmąją sutartį iš gausybės, kurios gulėjo ant jo stalo krašto ir laukė, kol ji atidžiai perskaitys.

Tai buvo pelningas sandoris, dėl jauno, daug žadančio teisininko, *Pasiek pergalę* pasisekė pasirašyti su juo sutartį dar praėjusį mėnesį. Rajano darbas buvo tartis dėl vienokių ar kitokių sutarčių, kurias jis visada suderindavo su geriausiais Sidnėjaus teisininkais, tarp jų buvo ir Laura.

Ji nebuvo *Pasiek pergalę* darbuotoja: Rajanui nereikėjo visą dieną dirbančio teisininko. Jo kompanija priminė mažutę, įvairiais reikaliukais užsiimančią įmonę. Laura dirbo *Harvis, Maiklas ir kolegos*, amerikiečiams priklausančioje teisininkų įmonėje su dukterine kompanija Sidnėje, patogiai įkurta tame pačiame pastate kaip ir Rajano verslas; kompanija didžiavosi baudžiamosios bendrosios teisės teisininkais.

Kai prieš keletą metų Rajanas tapo jų klientu, jo prašymu buvo atsiųstas jaunas teisininkas, protingas vyrukas, bet labai prastas vairuotojas, prieš trejus metus jis Rajano automobilį suknežino į medį. Kai įmonė pasiūlė vietoj jo moterį, Rajanas iš pradžių dvejojo, ypač kai sužinojo, jog jai tik trisdešimt ir dar netekėjusi. Bet vos išvydęs Laurą Rajanas suprato, kad nėra jokių galimybių jam su ja susidėti. Arba atvirkščiai.

Tuo atžvilgiu ji nekėlė problemų. Bet tuo pat metu ji erzino. Rajanas nebuvo pratęs prie to, kad kitos lyties atstovės elgtųsi su juo abejingai. Toks elgesys žeidė jo vyriškąjį ego, labai žeidė. Kartais jos nesidomėjimas virsdavo atviru pasibjaurėjimu. Retkarčiais jam atrodydavo, kad vyrai apskritai jos nedomina, tačiau tokioms mintims nebuvo akivaizdaus pagrindo. Buvo panašu, kad tai, ką ji patyrė praeityje, privertė ją nekęsti vyrų, o gal ji nebuvo sutikusi tokio, kuris sugebėtų ištirpdyti jos ledinę išorę.

Vieną kartą, prieš kelias savaites, kai Laura su juo elgėsi nepaprastai šaltai, Rajanui staiga kilo noras apkabinti ją ir kvailai pabučiuoti – kad sužinotų, ar pavyktų iš jos sulaukti kokio nors atsako.

Žinoma, jis tam norui nepasidavė. Rajanas žinojo, jeigu taip pasielgtų, akimirksniu sulauktų rūpesčių – greičiau nei geriausias pasaulio puolėjas įmuštų įvartį.

Be to, dabar jis griežčiau kontroliavo savo testosteroną. Be abejo, taip atrodo iš pirmo žvilgsnio. Jo mintys visą popietę sukasi apie tą velnio moterį.

Kreiva šypsena išrietė jo lūpas, kai prisiminė, ką jis mintyse su ja darė ir koks geidulingas

buvo jos atsakas.

Pasvajok, Rajanai!

- Kas čia juokinga?

Rajano mintys akimirksniu išsisklaidė nuo kandaus jos klausimo, jo linksmumas virto nuostaba. Atrodė, kad Laura, skaitydama sutartį, niekada nieko nepastebi. Ji, galima sakyti, nepakeldavo akių, kol nebaigdavo skaityti, - aišku, kad ir dabar skaityti dar nebaigė. Panašu, kad ji pradėjo skaityti antrą iš penkių dokumento lapų.

- Su tavimi tai nesusiję, Laura, - pamelavo Rajanas. - Paprasčiausiai laikiu savaitgalio. Rytoj planuoju pasiplaukioti su keliais draugais.

Taip ir bus. Erika šį savaitgalį išvykusi į Melburną, dalyvauja konferencijoje.

Lauros atodūsis jį nustebino. Jis skambėjo... pavydžiai.

- Tau pasisekė.

- Norėtum kartu? - kvietimas prasprūdo pro lūpas, jis nespėjo jo užgniaužti.

Ji sukrėsta sumirkčiojo ir nuleido akis į sutartį.

- Atleisk, - atžariai atsakė, - šį savaitgalį aš užsiėmusi.

Oho. Vos neįkliuvo. Kas jį apsidėjo, kad ją pakvietė? Vis dėlto jo ego buvo paglostytas, nes ji nesakė tiesiai šviesiai *ne*. Tikriausiai liko abejinga jo žavesiui, kaip visada.

Rajanas žinojo, kad sužavėdavo daugumą moterų, nes joms patiko aukšti, gražūs ir pasiturintys vyrai.

Nekukliai tariant, Rajanas toks ir yra.

Jis nepertraukė merginos, kol ji baigė skaityti sutartį, bet jo mintys sukosi neįprastu greičiu. Akys taip pat darbavosi intensyviai.

Ji turi tikrai puikias kojas. Jam patiko moterų dailiomis blauzdomis ir smulkiomis kulکشnimis, ne per didelėmis pėdomis. Lauros pėdos elegantiškos ir mažutės – kaip tik jos ūgio moteriai. Gaila, kad ji avi tokiais baisiais batais!

Jos plaukai – taip pat nuostabūs: tamsūs, stori, žvilgantys ir, aišku, ilgi. Išsidraikę ant pagalvės atrodytų pasakiškai...

Oi. Jis ir vėl daro tą patį – kuria apie ją seksualias fantazijas. Tikrai reikia liautis.

Atsuko kėdę į milžinišką langą už nugaros, įsmeigė akis į uostą, kuris visada buvo maloni pramoga akiai ir viena iš priežasčių, kodėl jis būtent šiame pastate išsinuomojo patalpas savo biurui. Kita priežastis buvo už kelių kvar-

talų stūksantis jo gyvenamųjų apartamentų pastatas, iš ten jis taip pat regėjo nuostabų uosto vaizdą.

Iš pradžių, kai Rajanas paliko futbolą, jis ilgėjosi veiklos lauke. Negalėjo pakęsti jausmo, kad yra uždarytas viduje. Jam patiko erdvė, patiko žiūrėti į dangų ir vandenį, kuriuos jis netikėtai atrado. Augdamas neįjutė meilės vandeniui, tikriausiai dėl to, kad šis nebuvo jo gyvenimo dalis: kai buvo vaikas, niekas jo nesivedė į paplūdimį. Iki dvidešimties nemokėjo plaukti, o išmoko tik todėl, kad prireikė kelias savaites mankštintis baseine, kol atsigavo po traumos.

Tačiau grįžęs gyventi į Sidnėjų, jis suprato, kad jį labai traukia vanduo, todėl pirko butą ir išsinuomojo biuro patalpas su vaizdu į uostą. Vos pamėgęs plaukiojimą ėmė svarstyti, ar nereikėtų nusipirkti jachtos.

Tą popietę uoste buvo neįtikėtinai daug jachtų, žiema pagaliau užleido vietą pavasariui. Lietus, kamavęs Sidnėjų pastaruosius kelis mėnesius, dėkui Dievui, liovėsi, dangus buvo šviesus ir žydras, o vanduo viliojantis.

Rajano akys sekė laivą, plaukiantį pro Bene-longo punktą į jūrą. Tai buvo didelis, baltas kreiseris – brangus piniguočių žaisliukas.

Gal ir aš nusipirksiu panašų, - tingiai svajojo Rajanas.

Jis galėtų sau leisti, *Pasiek pergalę* yra ne vienintelis pajamų šaltinis. Dar būdamas vartininku turėjo sveiko proto ir didelę dalį atlyginimo kiekvienais metais investavo į nekilnojamąjį turtą. Tuo metu, kai paliko profesionalų sportą, jis buvo daugybės apartamentų savininkas, gyvenami plotai buvo išsimėtę Sidnėjaus priemiesčiuose, kur nuomos mokestis greitai atsipirko, nes apartamentai neilgai stovėdavo tušti.

Didžiulis turtas buvo dar vienas dalykas, apie kurį Rajanas nekalbėjo, nes žinojo, kad neprotinga skanduoti apie savo pajamas. Suprato, kad tik pakurstytų pavydą. Jis turėjo grupelę draugų, kurie patys uždirbo sau turtus, bet nebuvo multimilijonieriai kaip jis. Rajanui patiko jų draugija, todėl jis nedarė nieko, kas sugriautų draugystę. Dabar, be abejonės, jie visi siekė savų tikslų, ir jis nebeturėjo su jais tiek daug reikalų, kiek anksčiau. Bet jie vis tiek susirinkdavo krūvon, kad retkarčiais nueitų į futbolą ar lenktynes.

Nė vienas iš jų neturėjo jachtos. *Draugai*, su kuriais Rajanas ruošėsi rytoj paplaukioti, nebuvo tikri draugai....